

Liten bloddråpesvermer

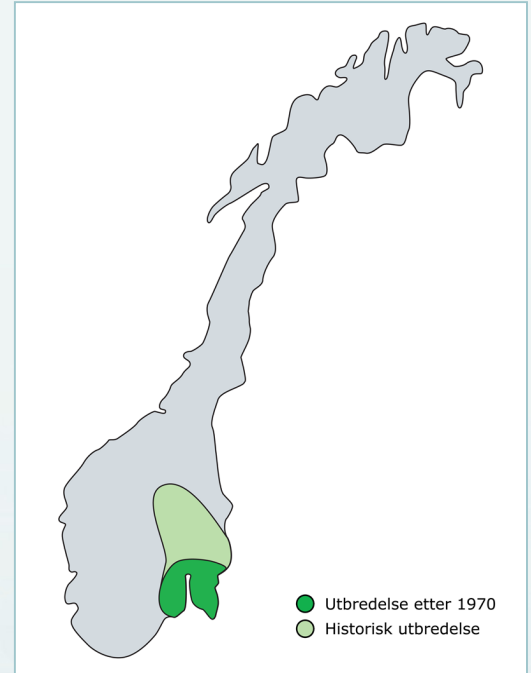
Zygaena viciae

Rødlistet art

Liten bloddråpesvermer forekommer sjelden og spredt på Østlandet nord til Tyrifjorden. Sommerfuglen kan påtreffes i blomsterrike bakker, enger og skoglysninger. Larven lever på ulike erteplanter. Arten er i dag i tilbakegang i hele Norden.

Status

Kategori sårbar (VU) på Norsk rødliste for arter 2010.

Kjent nåværende og historisk utbredelse av liten bloddråpesvermer i Norge.

faktaark

Kjennetegn

Vingespenn 22-31 mm. Framvingen brunsvart med grønn eller blå metallglans og fem røde flekker. Bakvingen rød med svart kant. Vingene er forholdsvis tynnskjellede. Liten bloddråpesvermer kan skiller fra stor bloddråpesvermer på sitt mindre vingspenn, mer gjennomsiktige vinger, og at den midterste røde vingeflekken som regel er oval. Den skiller fra fjellbloddråpesvermer på smalere vingefasong, mindre gjennomsiktige vinger, og på at de to røde flekkene ved framvingerota normalt når like langt ut på vingen. Enkelte eksemplarer av liten bloddråpesvermer har sammensmeltede vingeflekker og kan minne om båndbloddråpesvermer. Denne er imidlertid noe større og har lengre og smalere antenner.

Utbredelse

Liten bloddråpesvermer er utbredt men temmelig sjelden på Østlandet nord til Tyrifjorden i Buskerud. Det finnes eldre funn så langt nord som Gudbrandsdalen og Østerdalen. I det øvrige Norden forekommer arten i Danmark, Sør-Sverige og Sør-Finland. Verdensutbredelsen strekker seg fra Sentraleuropa med spredte forekomster i Spania og Storbritannia, gjennom Midtøsten, Ural og Sibir til det nordlige Mongolia.

Biologi

Liten bloddråpesvermer flyr i juli i blomsterrike bakker, enger og skoglysninger. Sommerfuglen er en dårlig flyger og finnes vanligvis sittende på blåknapp og andre nektarblomster. I likhet med andre bloddråpesvermere inneholder arten blåsyre, og de svarte og røde vingetegningene er en advarsel til fugler og andre rovdyr. De lysegule eggene legges i et enkelt lag på bladene av ulike erteplanter,

primært gulflatbelg, tirltunge og ulike kløver- og vikkearter. Larvene er korte og grønne med svarte og gule flekker. Den første sommeren inntar larven bare litt næring før den gjemmer seg i viss vegetasjon og venter på vinteren. Neste vår vil noen av larvene fullføre utviklingen, mens andre kun spiser i noen få dager før de gjør seg klare til å overvintre enda en gang. Noen larver overvintrer hele tre ganger før de fullfører utviklingen til sommerfugl. Forpoppingen skjer i en avlang, lysegul kokong lavt nede i vegetasjonen, og sommerfuglen klekker noen uker senere.

Bestandsstatus

Liten bloddråpesvermer ser ut til å ha forsvunnet helt fra de nordlige delene av utbredelsesområdet. Også innenfor kjerneområdet på Østlandet har arten gått tilbake. Man ser en tilsvarende nedgang i de andre nordiske landene i løpet av de siste 20-30 årene, samt i flere andre europeiske land. Tilbakegangen skyldes først og fremst tap av egnede leveområder i form av blomsterenger.

Referanser

Aarvik, L., Hansen, L.O. og Kononenko, V. 2009. Norges Sommerfugler. Håndbok over Norges dagsommerfugler og nattsvermere. Norsk entomologisk forening og Naturhistorisk museum, Oslo. 432s.

Friedrich, E. 1986. Breeding Butterflies and Moths – a practical Handbook for British and European species. Harley Books, England. 176s.

Naumann, C.M., Tarmann, G.M. og Tremewan, W.G. 1999. The Western Palaearctic Zygaenidae. Apollo Books, Stenstrup. 304s.

Lenker

<http://www.nhm.uio.no/fagene/zoologi/insekter/norlep/>

http://snotra.artdata.slu.se/artfakta/SpeciesInformationDocument/Zygaena_Viciae_102021.pdf